

i den Retning, vi saa mange Gange have været inde paa ved Udviklingen af vort Forsvarsvæsen, et Skridt, som for det Første hindrer os i at udvikle vort Forsvarsvæsen, som det skal være, og dernæst maatte bringer os til at gaa videre i en gal Retning? Den afgjørende Grund, den nemlig, at man skulde kunne hindre et Bombardement, tror jeg i alt Fald, at Enhver, der ser æbuelig paa Forholdene, ikke kan tillægge nogen videre Vægt, thi Regjeringen lægger selv i sine Anmærkninger saa godt som ingen Vægt derpaa. Men nu har jeg nok hørt anføre adskillige Grunde til Forsvar og Undskyldning for, at man dog vil give dem. Man siger saaledes: Det kan ikke være anderledes. Forterne have de Herrer istandsat ifjor, siger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og naar de have gjort det, er der ikke nogen Mening i, at de ikke give Kanonerne iaar. Ja, det synes jeg ikke er saa overordentlig overbevisende; at vi have istandsat Forterne ifjor, er aldeles ingen Grund til at købe nye Kanoner iaar, thi der er Kanoner paa de Forter. (Lund: De due ikke). So, vist due de, thi det er, saavidt jeg veed, 11 Kommers Bagladeskanoner. Jeg tror ikke, at man kan sige det, at de ikke due, det maa det ærede Medlem fra Lolland undskyld mig. I hvert Fald hed det sig for et Par Aar siden, at disse ny anskaffede Kanoner vare ubemærkede. Jeg kommer senere til denne Anskaffelse. Der findes Kanoner paa disse Forter, og selv om man har forstærket Forterne ifjor, forstaaer jeg ikke, hvorfor man skal købe nye Kanoner iaar, dersom Forterne ikke have den Betydning, man har villet tillægge dem. Men saaledes forholder Sagen sig slet ikke. At vi have forstærket Forterne, har slet Intet at gøre med det foreliggende Spørgsmaal, deri tager den ærede Ordfører feil. Jeg takker den ærede Ordfører, fordi han indrømmer, at det, at vi have vedtaget nogle Forters Forstærkning, ikke staar i Modstrid med Venstres Stilling til Forsvarsvæsenet. Jeg vil kun sige, at det ikke staar i Forbindelse med Bevillingen af disse Kanoner. Den ærede Ordfører tager ganske feil med Hensyn til, i hvilke Forter disse Kanoner skulle staa, og hvilke Forter der er forstærket. Jeg tillader mig at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, paa hvilke Forter Kanonerne skulle staa. Det er Strickers Batteri, Mellemsfortet og Kalkbrænderifortet. (Ordføreren: Det har jeg selv sagt, det tror jeg ikke, at det ærede Medlem behøver at gjøre opmærksom paa). Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds er saa ivrig for at støtte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at jeg ikke kan faae Tid til at svare ham. (Thomson: Jeg har ikke sagt et eneste Ord). Ja, men jeg taler om det ærede Medlem for Frederiksborg By. Jeg hører ham sidde og applau-

dere det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Dinesen: Jeg benægter det. Jeg har ikke sagt et Ord. Dam: Nei, det var mig, der sagde det). Jeg gjentager, at jeg har her under Debatten hørt det ærede Medlems Stemme (Modsigelse af Dinesen). Saa, det tror jeg ikke, at jeg kan forstaae det ærede Medlem for. Der er jo heller ikke noget Kompromitterende deri. Jeg vil ikke forstyrre det gode Forhold mellem de ærede Medlemmer, paa ingen som helst Maade. Af disse Forter, hvorom Talen er, Strickers Batteri, Mellemsfortet og Kalkbrænderifortet, kan der kun være Tale om, at det ene er blevet istandsat ifjor. Jeg vil bede den ærede Ordfører erindre det og selv se efter. Strickers Batteri blev istandsat i 1874—75, og det var ikke os, der mod hans Billie istandsatte Strickers Batteri, men det var Flextallet, Folkethinget, ja, hele Rigsdagen, der gif ind derpaa (Udfryselse af Berg). Jeg tror endog, at den ærede Ordfører selv var med til at bevilge Forstærkningen. Det var Strickers Batteri, det var det ene. Det andet er Mellemsfortet. Det er ganske vist, at det hører til de Forter, som vi ifjor forstærkede; men det var det Fort, der fik den mindste Del af Forstærkningen. De Forter, der ifjor bleve forstærkede fra vor Side, vare navnlig „Prøvestenen“ og „Ærefroner“. Disse Forter ere nemlig forsynede med skudfri Rum, med Kasematter, svære Volde og Mure, saa at de særlig egne sig til at modstaa et stærkere, fjendtligt Angreb. Derfor kunde jeg begribe, om Nogen sagde, at nu have vi gjort disse to Forter saa stærke, og saa maa vi ogsaa sætte Kanoner paa dem. Men man vil ikke sætte Kanonerne paa disse Forter, som vi ifjor have forstærket, som have bombefaste Rum, og som ere forsynede med Kasematter, men derimod paa Strickers Batteri, som vi ikke have forstærket siden længere tilbage, og paa Mellemsfortet, som kun fik en ringe Del i Forstærkningen, nemlig kun nogen Forstærkning af Brystværnet og i en Forandring af Pladsforholdene i Fortet, der bevirkede at det blev brugbart for svære Kanoner end før. Der er altsaa ikke Noget, der kunde indeholde den mindste Grund til at forsyne dette Fort iaar med nye Kanoner. Vi komme da endelig til Kalkbrænderiet. Det var opført mellem de Forter, hoortil der ifjor blev givet en Bevilling, men denne Bevilling til Kalkbrænderiet var ingen Forstærkning, men, som det hedder, en nødvendig Ombygning, og nu oplyses det i vedkommende af Krigsministeriet meddelte Dokumenter, at denne Bevilling er bleven udsat, at Ombygningen ikke har fundet Sted, men nu vil finde Sted, nemlig i Forbindelse med den begjærede Bevilling til 35½ Stm. Kanoner. Det er altsaa, hvad Kalkbrænderiet angaar, vi have ikke forstærket det, men det er nu det ærede Medlem med til at foreslaa forstærket. I Forbindelse med sine Kanoner iaar faar det ærede Medlem